

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

**CURSURI GRATUITE pentru copii, elevi,
studenți și tineri organizate de
ASOCIAȚIA TOMA COZMA
la parohia noastră**

**Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților,
tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate,
indiferent de vârstă, invitația de a se înscrie la
următoarele activități:**

- CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ, vinerea, ora 17.00
- CLUBUL DE ȘAH (cu participare la diferite concursuri cu premii), sâmbăta, ora 15.00
- CURS gratuit de CANTO

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CASA FILANTROPICA
Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

**Puteti Direcționa 2% din
impozitul pe venitul Dvs.
pentru pictarea bisericii și
numeroasele lucrări și
activități pe
care le
susține
PAROHIA
"TOMA COZMA"**

DETALII și INFORMATII:

• Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, 0761 621 994

• la Pangarul bisericii

• **Data limită pentru
depunerea formularelor la
Administrația Fiscală: mâine,**

Boala, necazul, încercarea sau eșecul nasc grele examene de conștiință, cu obsedanta întrebare: cine mă poate ajuta ? Stăruim mai puțin asupra cauzei care le-a generat. Am vrea să ne fie bine, fără ca noi să facem binele pe care Dumnezeu și semenii îl așteaptă. În boală, necaz sau eșec simțim din plin gustul amar al răului și al păcatului, efect al faptului că nu am lucrat binele. Căci răul nu este opusul binelui, așa cum e privit în accepțiune generală, ci răul înseamnă lipsa binelui. Acea zdrobire a capului răului despre care vorbește cartea *Facerii* (Fac. 3,15) avea să se petreacă prin cea care a adus pe lume mântuirea, „noua Eva”, Maica Domnului. Iar prin Patima Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Învierea Sa din morți răul a fost biruit definitiv. Aș zice că mai rămâne un lucru mic și neînsemnat de făcut: să biruim răul, în noi înșine, fiecare întru sine.

De jur împrejurul nostru este o mare a purtării de grijă a lui Dumnezeu. Dar purtarea Sa de grijă nu constrânge, nu limitează libertatea noastră. În fața tentației, a ispitei, a păcatului, trebuie ne purtăm singuri de grijă. Este un lucru neînsemnat dacă vă gândiți la cât a făcut și face Dumnezeu pentru noi prin acest act al mântuirii obiective.

Adam de odinioară care a păcătuit sunt eu, cel care plânge la ușile Raiului și care prin strădanie, prin sudoarea frunții, prin răbdare, voi lupta să redobândesc starea de Rai. Pentru că Raiul nu mai trebuie privit ca un spațiu sau un loc „unde, cândva”. Raiul este o stare. Putem trăi în Rai încă de aici, de pe pământ. Evident, în măsura în care suntem în comuniune cu Dumnezeu. Acolo este Raiul, unde este comuniunea omului cu Dumnezeu.

La ceas de privighere, rugându-Se Mântuitorul cu ucenicii pe Tabor, aceștia au o descoperire aparte: văd pe Dumnezeu, văd ceva ce întrecea orice realitate. Care este replica lui Petru ? “Doamne să facem aici trei colibe. Nu ne mai trebuie timp, nu ne mai trebuie spațiu, nu mai avem nevoie de nimic din cele ale existenței noastre”; au uitat de toate, acolo era Raiul lor, pentru că era prezent Dumnezeu. De aceea, ori de câte ori Dumnezeu este prezent în viața noastră, Îl chemăm să fie prezent în viața noastră, de tot atâtea ori trăim câte o fărâma din starea de Rai.

Mereu ne îndreptăm privirile spre Raiul pierdut odinioară, dar nu ne pierdem speranța că-l vom redobândi prin jertfire de sine pe care o facem pentru Dumnezeu, pentru suflet, pentru zidirea noastră personală, pentru vindecarea de toate neputințele și imperfecțiunile sufletești și trupești. Așadar, nu Raiul trebuie să îl căutăm noi, ci să căutăm mereu pe Dumnezeu, Stăpânul Raiului. Pentru că ne este anevoie a defini altfel Raiul. Îmi aduc aminte, cum un prieten remarcă cu amărăciune, privind spre enoriașii săi: “mă doare inima - spunea el -, că la foarte mulți dintre ei nu mai pot să le vorbesc despre Rai, pentru că trăiesc într-un asemenea lux și confort, încât ei chiar consideră că trăiesc în Rai; nu mai găsesc resurse spre a descrie Raiul”. Și totuși, nu acela este Raiul. Unde este Dumnezeu, acolo este Raiul. Nu pierderea unei anumite condiții de viață, a confortului și bunăstării din Rai a marcat definitiv umanitatea, ci pierderea intimității, legăturii atât de strânse cu Dumnezeu, într-o iubire desăvârșită, pe care suntem chemați să o repunem în lucrare spre a noastră mântuire.

Pr. Mihai Mărgineanu

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei “Toma Cozma”

Sâmbătă, 21 mai: **Sf. Împărați Constantin și Elena** **Duminica Slăbănogului**

Evanghelia duminicii (Ioan V, 1-15)

1. După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare.
3. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.
4. Căci un inger al Domnului se cobora la vreme de scăldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era ținut.
5. Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos ?
7. Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om, ca să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea.
8. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.
9. Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă.
10. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul.
11. El le-a răspuns: cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: I-ați patul și umblă.
12. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: ia-ți patul tău și umblă.
13. Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc.
14. După aceasta Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos: De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fi ție ceva mai rău.
15. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.

Icoană realizată de Adrian Nechita

◆ Cinstind, sâmbătă, 21 mai, pe Sfinții Împărați, întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa, Elena, dorim să o felicităm pe doamna preoteasă Nona-Elena Răduc, alături de sora PC Părinte Iustinian-Ionuț Răduc și toți cei dragi ai familiei sfinției sale, care își serbează ziua numelui. Adresăm totodată tuturor enoriașilor, prietenilor Parohiei Toma Cozma, cititorilor și colaboratorilor revistei parohiale, donatorilor, ostenitorilor și tuturor celor care ne ajută în activitățile pe care le organizăm, sincere urări de sănătate, bucurie și frumoase împliniri duhovnicești.

◆ De asemenea, ne îndreptăm gândurile noastre de felicitare către Damiana și Cosmina, cele două fiice gemene ale PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu, pentru care ziua de joi, 19 mai, se constituie într-un deosebit moment aniversar, precum și către fiica cea mare, Constantina, care sâmbătă, 21 mai, își serbează ziua onomastică.

La mulți ani !

Program liturgic în această săptămână

- ◆ **Vineri, 20 mai, ora 18.00** — Slujba Vecerniei
- ◆ **Sâmbătă, 21 mai, ora 8.00** — Slujba Utreniei, urmată de Sfânta Liturghie, întru cinstirea Sfinților Împărați, întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa, Elena.
- ◆ **Sâmbătă, 21 mai, ora 18.00** — Slujba Vecerniei

2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii

Semnificația principalelor rânduieli din cadrul Tainei Sfântului Botez

(continuare din numărul trecut)

• **Slujba Botezului**

În ceea ce privește slujba Botezului, prin toate momentele, mișcările, obiectele prezente în biserică cu acest prilej, se accentuează faptul că Botezul este Taina începutului unei vieți noi.

Astfel, binecuvântarea de început a slujbei prin care se binecuvântează împărăția Treimii, simbolizează faptul ca Sfânta Treime izbăvește de la vicleanul pe cel care se naște a doua oară. Răspunsul repetitiv „Doamne miluiește” după fiecare cerere, exprimă mila care se dă prin Botez, cel botezat devenind fiu al lui Dumnezeu după har. Ducerea la colimvitră este asemănătoare ducerii lui Hristos de pe Cruce la mormânt din care apoi va învia (Magis. Chițu Viorel, *Catehezele Sf. Chiril al Ierusalimului ca izvor pentru istoria cultului creștin*, în “Studii Teologice” nr. 3-4, 1960, p. 165)

Înconjurarea de trei ori a mesei și a cristelniței de către preot și naș cu pruncul în brațe, timp în care se cântă: „Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat” (Galateni 3, 27), aduce aminte de înconjurarea bisericii în noaptea Paștilor, când, în Biserica veche, se săvârșeau cele mai multe botezuri. Aceste mișcări sunt asemenea unui „dans cu îngerii, arătând bucuria pentru cel născut din dumnezeiescul Duh, din sfințita scăldătoare, mama cea duhovnicească.” (Sorin Petcu, *Explicarea slujbei Botezului după Sfântul Simeon al Tesalonicului*, în “Studii Teologice”, nr. 9-10, 1972, p. 705).

Imnul baptismal „Câți în Hristos v-ați botezat...” înlocuiește de fapt imnul Trisaghionului din slujba Liturghiei din noaptea Paștilor și al sărbătorilor mari în cursul cărora se săvârșea botezul catehumenilor. Acest imn se intona la intrarea în biserică a nofiților pentru a participa la jertfa euharistică pascală și a se împărtăși cu Sfânta Euharistie.

Luminile din biserică simbolizează luminarea Duhului iar fumul de tămâie, mireasma și sfințenia Duhului. Citirea Apostolului (Romani 6, 3-11) și a Sfintei Evanghelii (Matei 28, 16-20) descriu simbolismul, efectele și momentul instituirii Tainei Botezului (Liviu Streza, *Slujba Botezului în diferite rituri*, în: “Ortodoxia”, nr. 2, 1985, p. 111).

• **Formula Botezului**

Formula trinitară folosită și azi la săvârșirea Botezului este indicată în însăși porunca baptismală dată de Hristos (Matei 28, 16-20) și prin ea se exprimă unitatea de ființă a Persoanelor Sfintei

Treimi. Această formulă nu era folosită în perioada apostolică, ci se foloseau alte formule și anume: „în numele lui Iisus Hristos” (Faptele Apostolilor 2, 38; 10, 48; I Corinteni 1,13) sau „în numele Domnului Iisus” (Faptele Apostolilor 8, 16; 19, 5). Prin aceste formule nu se avea în vedere decât faptul de a deosebi Botezul lui Iisus de cel săvârșit de Sfântul Ioan, arătând că cel ce se botează are credință în Hristos. Acestea nu erau formule premergătoare sau paralele cu formula trinitară și nici nu o excludeau pe aceasta. Sfântul Evloghie Alexandrinul, referindu-se la formulele folosite în perioada apostolică, arată că „a se boteza în Iisus Hristos înseamnă a se boteza după porunca și tradiția lui Iisus Hristos, adică în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Părerea aceasta se întemeiază pe ceea ce spune Sf. Ap. Pavel care îi întreabă pe ucenicii din Efes botezați de Apollo dacă au primit Duhul Sfânt. Aceștia răspund că nici nu au auzit despre Duhul Sfânt. Din răspunsul ucenicilor că s-au botezat în „botezul lui Ioan”, rezultă clar ca în formula Botezului era amintit și Duhul Sfânt căci Sf. Ap. Pavel i-a botezat apoi „în numele Domnului Iisus”, adică cu Botezul instituit de către Hristos (cf. *Faptele Apostolilor* 19, 1-5) (Nicolae Chițescu, *Teologia Dogmatică*, p. 848)

Explicația pentru care nu s-a folosit formula trinitară încă de la început a fost dată de Origen care arată că Botezul creștin este strâns legat de Moartea și Învierea lui Hristos și deci Sfântul Apostol Pavel nu putea spune: „Toți cei ce suntem botezați, am fost botezați în moartea Tatălui sau a Duhului”, pentru că numai «Cuvântul trup s-a făcut» și despre El se poate spune că a înviat”. Sfântul Vasile cel Mare aduce încă un argument: „Se observă însă că uneori Apostolul amintește doar de Sfântul Duh în Botez, pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți ca să fim un singur trup (I Corinteni 12,13). Și nu poate spune cineva că acel botez este desăvârșit care este săvârșit doar în numele Domnului” (Drd. Ioan Saucă, *Taina Sfântului Botez de-a lungul vremii*, în: „Mitropolia Moldovei”, nr. 5-6, 1984, p. 295)

În sec. al VII-lea, Sf. Ioan Damaschin reia această problemă arătând că „a fi botezat în Hristos înseamnă a se boteza cei care cred în El. Și este cu neputință să credem în Hristos dacă n-am fost învățați să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh (Sf. Ioan Damaschin, p. 187).

Formula trinitară apare pentru prima dată amintită în *Didahia* (sfârșitul sec. I). Sfântul Ioan Gură de Aur precizează faptul că formula impersonală: *Se botează...* arată faptul că preotul este doar un organ al Duhului Sfânt, iar Hristos împrumută mâna preotului atunci când săvârșește Taina (Pr. Prof. Ene Braniște, p. 521)

A consemnat Vasilica Onofrei

Cuvânt al Sfântului Teofan Zăvorâtul

Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care mie lumea s-a răstignit, și eu lumii (Gal. 6, 14), spune Sfântul Apostol Pavel. Vreau să vă tâlcuiesc ce are în vedere apostolul atunci când spune: „prin care mie lumea s-a răstignit, și eu lumii”. Fiindcă voi, care după spovedanie și primirea Sfintei împărtășanii ați purces pe calea pe care se răstignește trupul împreună cu patimile și poftele, aveți neapărată nevoie în această lucrare încurcată de indicații îndrumătoare pentru a putea lucra în chip neocolit și nerătăcit. Iar una dintre primele indicații este cuprinsă în cuvintele sus-arătate ale apostolului, și o veți avea atunci când veți pricepe ce este răstignirea lumii față de noi și a noastră față de lume.

Cred că tâlcuirea aceasta este pe înțelesul vostru; dar, totodată, presupun că sunteți gata să vă eschivați îndată de la orice îndatorire pusă asupra voastră de cuvintele apostolului, spunând: „Treaba asta cu răstignirea lumii față de noi și a noastră față de lume este pentru monahi, nu pentru noi, care suntem mireni”. Nu, fraților, nu este așa! Apostolul, cu toate că vorbea despre sine, a dat o lege pentru toți creștinii și pe toți i-a îndatorat să dobândească o astfel de rânduială lăuntrică, încât oricine să poată spune: „Mie lumea s-a răstignit, și eu lumii”. Și acum, iată cum poate și trebuie să se săvârșească în noi lucrul acesta.

Luați aminte că prin cuvântul „lume” se are în vedere la modul propriu nu societatea omenească, nu lucrurile acestei vieți, ci tot ce este păcătos, pățimaș, potrivit lui Dumnezeu. Lumea este acolo unde lucrează pofta trupului pofta ochilor și trufia vieții, sau acolo unde împărătește un păcat, oricare ar fi el. Luată astfel, cuvintele: „Mie lumea s-a răstignit, și eu lumii” vor însemna același lucru cu: „Față de mine orice păcat este răstignit, și eu m-am răstignit față de orice păcat”. Cum și când se întâmplă asta?

În primul rând, băgați de seamă că în fiecare păcat sunt două laturi: pe una o alcătuiesc faptele păcătoase, iar pe alta - patima păcătoasă. Patima este izvorul și pricina faptelor păcătoase, iar faptele sunt produsul și manifestarea patimii. Astfel, de pildă, mânia sau irascibilitatea este o patimă păcătoasă, care trăiește în inimă - iar faptele prin care ea se manifestă sunt crizele de mânie, certurile, scandalurile, bătăile, uciderile. O singură patimă, dar câte fapte! Și toate iau naștere din ea. De asemenea, iubirea de plăceri sau senzualitatea este patima păcătoasă a plăcerii simțurilor - iar faptele ei sunt: îmbuibarea, iubire de mâncare bună, iubirea de multă băutură, iubirea de băuturi bune, frecventarea cârciumilor, a bordelurilor, a teatrelor, a discotecilor. La fel trebuie să înțelegem lucrurile în privința oricarei patimi. Orice patimă, una fiind în inimă, se manifestă în exterior, prin trup, în multe fapte. Atunci când cineva se lasă de faptele păcătoase sau pățimașe, păcatul-altfel spus lumea - se răstignește față

de el; iar atunci când cineva stinge și dezrădăcinează în sine însăși patima păcătoasă, și el se răstignește față de păcat- altfel spus, față de lume. Astfel, de pildă, atunci când cineva se lasă de teatre, cârciumi, chefuri și celelalte, așa încât nimeni nu îl mai vede niciodată în fapte și locuri netrebnice, ci este văzut întotdeauna purtându-se drept și cuviincios, înseamnă că păcatul— altfel spus lumea— a murit prin acea parte a sa față de le, altfel spus s-a răstignit față de el. Cu toate acestea, nu se poate spune însă cu siguranță că și el s-a răstignit față de păcat, altfel spus față de lume: căci cu toate că el nu este cu trupul în acele locuri și fapte, poate să fie acolo cu inima și cu mintea. Nu este în cârciumă și la chefuri cu trupul, dar poate fi acolo cu mintea și cu inima, poate gândi și dori cum să nimerească acolo, părându-i rău că nu este acolo. În toate aceste cazuri și în cele asemănătoare, chiar dacă păcatul-altfel spus lumea— s-a răstignit față de el, el însuși nu s-a răstignit încă față de păcat-altfel spus față de lume-, încă îl mai iubește, încă îl mai dorește și se mai îndulcește de el. S-a biruit până la a se depărta de faptele păcătoase, dar pe inimă încă nu și-a călcat, încă n-a dezvățat-o să iubească faptele păcătoase, să se dezguste de ele și să le urască. Înaintea lui Dumnezeu el încă este iubitor de păcat, altfel spus iubitor de lume: fiindcă Domnul caută nu numai fapte, ci mai ales la inimă. Iată, atunci când cineva a ajuns deja la starea aceasta, atunci când nu numai că nu face fapte păcătoase, ci a stins în sine însăși împătımirea de ele, poate să spună despre sine că și el s-a răstignit față de lume.

Doamne, am de făcut o mărturisire

Adela Moldovan – Lecții din viață

Am greșit mult până să mă îndrept, dar cu fiecare căzătură am devenit mai înțelept.
Am judecat pe alții pe nedrept, dar mi-am deschis mai tare ochii să înțeleg.
Am plâns și-am strigat a neputință, dar m-am ridicat din propria-mi voință.
Am rătăcit prin locuri nedorite, dar m-am întors acasă cu picioarele obosite.
Am crezut că tot ce zboară se mănâncă, când de fapt eu nu crescusem încă.
Am călcat prin bălți și prin noroi, dar m-am spălat cu lacrimi în șuvoi.
Am ajuns departe într-un loc de vanitate plin, dar m-am întors din drum, căci îmi era străin.
M-am luptat cu gândurile-mi multe, dar m-am predat, căci inima-mi nu dorea să lupte.
Am zburat din mândrie pe culmi înalte și abrupte, dar m-am trezit o pasăre cu aripile rupte.
M-am pierdut în ale lumii lucruri trecătoare, până-n ziua în care a început să-mi cânte...o privighetoare.
Am căutat bogățiile acestei lumi, dar unde căutam eu era doar aur transformat în scrum.
Am încetat să mă mai plâng și-am învățat să mă ridic răsând
Căci te-am găsit pe tine, Doamne, într-o fărâmă de pământ,
Într-un strop de rouă, în al păsărilor cânt
În căderea ploii și-ntr-un suflet blând.
Îmi ridic brațele acum și închin aceste versuri în semn de mulțumire,
Căci am scris prea mult cu litere de fum și prea puțin cu versuri de iubire.